

Krise na Ukrajině není o Ukrajině. Je to o Německu

11. ÚNORA 2022

MIKE WHITNEY

"Prvotním zájmem Spojených států, o který jsme po staletí bojovali ve válkách – první, druhé a studené – byl vztah mezi Německem a Ruskem, protože tam sjednocení jsou jedinou silou, která by nás mohla ohrozit. A aby se zajistilo, že se to nestane." George Friedman, generální ředitel STRATFOR v Chicagské radě pro zahraniční věci

Ukrajinská krize nemá s Ukrajinou nic společného. Jedná se o Německo a zejména o plynovod, který spojuje Německo s Ruskem s názvem Nord Stream 2. Washington vidí plynovod jako hrozbu pro své prvenství v Evropě a snaží se projekt sabotovat na každém kroku. Přesto se Nord Stream posunul vpřed a je nyní plně funkční a připravený k provozu. Jakmile němečtí regulátoři poskytnou konečnou certifikaci, dodávky plynu začnou. Němečtí majitelé domů a podniky budou mít spolehlivý zdroj čisté a levné energie, zatímco Rusko uvidí významný nárůst svých příjmů z plynu. Je to oboustranně výhodná situace.

Americký zahraničněpolitický establishment není z tohoto vývoje nadšený. Nechtějí, aby se Německo stalo závislejším na ruském plynu, protože obchod buduje důvěru a důvěra vede k expanzi obchodu. S tím, jak se vztahy oteplují, uvolňují se další obchodní bariéry,

uvolňují se regulace, zvyšuje se cestování a cestovní ruch a vyvíjí se nová bezpečnostní architektura. **Ve světě, kde jsou Německo a Rusko přáteli a obchodními partnery, není potřeba amerických vojenských základen, není potřeba drahých amerických zbraní a raketových systémů a není potřeba NATO. Není také třeba obchodovat s energií v amerických dolarech nebo hromadit americké státní dluhopisy na vyrovnané účty. Transakce mezi obchodními partnery mohou být prováděny v jejich vlastních měnách, což nutně urychlí prudký pokles hodnoty dolaru a dramatický posun ekonomické síly. To je důvod, proč Bidenova administrativa oponuje Nord Streamu. Není to jen plynovod, je to okno do budoucnosti; budoucnost, v níž se Evropa a Asie sblíží do masivní zóny volného obchodu, která zvyšuje jejich vzájemnou moc a prosperitu, zatímco USA se dívají zvenčí dovnitř. Vřelejší vztahy mezi Německem a Ruskem signalizují konec "unipolárního" světového řádu, na který USA dohlížely posledních 75 let. Německo-rusko-ruské spojení hrozí, že urychlí úpadek supervelmoci, která se v současné době blíží k propasti. To je důvod, proč je Washington ochoten udělat vše, co je v jeho silách, aby sabotoval Nord Stream a udržel Německo na jeho oběžné dráze. **Je to otázka přežití.****

To je místo, kde Ukrajina přichází do obrazu. **Ukrajina je "zbraní volby" Washingtonu pro torpédování Nord Streamu a vrazení klínu mezi Německo a Rusko.** Strategie je převzata z první strany příručky US Foreign Policy Handbook pod rubrikou: Rozdělit a panuj. **Washington musí vytvořit dojem, že Rusko představuje bezpečnostní hrozbu pro Evropu. To je cíl. Musí ukázat, že Putin je krvežíznivý agresor s nenávislnou povahou, kterému nelze věřit.** Za tímto účelem dostala média za úkol znovu a znovu opakovat, že "Rusko plánuje invazi na Ukrajinu". **Co zůstává nevyřčeno, je to, že Rusko nenapadlo žádnou zemi od rozpadu Sovětského svazu a že USA napadly nebo svrhly režimy ve více než 50 zemích ve stejném časovém období a že USA udržují více než 800 vojenských základen v zemích po celém světě. Nic z toho média neinformují, místo toho se pozornost zaměřuje na "zlého Putina", který nashromáždil odhadem 100 000 vojáků podél ukrajinské hranice a hrozí, že uvrhne celou Evropu do další krvavé války.**

Veškerá hysterická válečná propaganda je vytvořena s úmyslem vytvořit krizi, která může být použita k izolaci, demonizaci a nakonec k rozštěpení Ruska na menší jednotky. **Skutečným cílem však není Rusko, ale Německo.** Podívejte se na tento výňatek z článku Michaela Hudsona v The Unz Review:

"Jediný způsob, jak mohou američtí diplomaté zablokovat evropské nákupy, je **podnítit Rusko k vojenské reakci** a pak tvrdit, že pomsta za tuto reakci převažuje nad jakýmkoli čistě národními ekonomickými zájmy. Jak vysvětlila jestřábí náměstkyně ministra zahraničí pro politické záležitosti Victoria

Nulandová na tiskové konferenci ministerstva zahraničí 27. ledna: **"Pokud Rusko napadne Ukrajinu tak či onak, Nord Stream 2 se nepohne kupředu."** ("[Skutečnými protivníky Ameriky jsou její evropští a jiní spojenci](#)", The Unz Review)

Tam je to černé na bílém. **Bidenův tým chce "podnítit Rusko k vojenské reakci", aby mohl sabotovat Nord Stream.** To znamená, že dojde k nějaké provokaci, která má přimět Putina, aby poslal své vojáky přes hranice na obranu etnických Rusů ve východní části země. Pokud Putin přijme návnadu, reakce bude rychlá a tvrdá. Média budou tuto akci kritizovat jako hrozbu pro celou Evropu, zatímco lídři po celém světě budou odsuzovat Putina jako "nového Hitlera". To je strategie Washingtonu v kostce a **celá produkce je organizována s jediným cílem v mysli: politicky znemožnit německému kancléři Olafu Scholzovi provést Nord Streamem závěrečným schvalovacím procesem.**

Vzhledem k tomu, co víme o opozici Washingtonu vůči Nord Streamu, se čtenáři mohou divit, proč na začátku roku Bidenova administrativa lobbovala v Kongresu, aby na tento projekt NEUVALIL další sankce. Odpověď na tuto otázku je jednoduchá: Domácí politika. Německo v současné době vyřazuje své jaderné elektrárny z provozu a potřebuje zemní plyn, aby vyrovnalo nedostatek energie. Hrozba ekonomických sankcí je také "odbočkou" pro Němce, kteří je považují za známku zahraničního vměšování. "Proč Spojené státy zasahují do našich energetických rozhodnutí," ptá se průměrný Němec. "Washington by se měl starat o své vlastní záležitosti a zůstat mimo naše." To je přesně ta odpověď, kterou by člověk očekával od každého rozumného člověka.

Pak je tu tohle z Al Jazeera:

"Němci ve většině projekt podporují, jsou to jen části elity a médií, kteří jsou proti plynovodu..."

"Čím více USA mluví o sankcích nebo kritizují projekt, tím více se stává populárním v německé společnosti," řekl Stefan Meister, odborník na Rusko a východní Evropu v Německé radě pro zahraniční vztahy. ("[Nord Stream 2: Proč ruský plynovod do Evropy rozděljuje Západ](#)", AlJazeera)

Takže veřejné mínění pevně stojí za Nord Streamem, což pomáhá vysvětlit, proč se Washington rozhodl pro nový přístup. Sankce nebudou fungovat, takže **strýček Sam přešel k plánu B: Vytvořit dostatečně velkou vnější hrozbu, že Německo bude nuceno zablokovat otevření plynovodu.** Upřímně řečeno, tato strategie zavání zoufalstvím, ale musíte být ohromeni vytrvalostí Washingtonu. Řečeno boxerskou hantýrkou – v boxerském utkání na deset kol, v devátém kole už byli celkem pětkrát na zemi, ale pořád

neházejí ručník do ringu. Dají tomu poslední šanci a uvidí, jestli mohou udělat nějaký pokrok.

V pondělí uspořádal prezident Biden v Bílém domě svou první společnou tiskovou konferenci s německým kancléřem Olafem Scholzem. Rozruch obklopující tuto událost byl prostě bezprecedentní. **Vše bylo zorganizováno tak, aby vytvořilo "krizovou atmosféru", kterou Biden použil k nátlaku na kancléře ve směru americké politiky.** Začátkem týdne mluvčí Bílého domu Jen Psaki opakovaně uvedla, že "ruská invaze je na spadnutí". Po jejích komentářích vystoupil Nick Price z ministerstva zahraničí, který vyjádřil názor, že mu zpravodajské agentury poskytly podrobnosti o údajné Ruskem podporované operaci "pod falešnou vlajkou", kterou očekávaly, že se v blízké budoucnosti uskuteční na východní Ukrajině. Po Priceovu varování, následovalo v neděli ráno vystoupení poradce pro národní bezpečnost Jaka Sullivana, který tvrdil, že k ruské invazi může dojít kdykoliv, možná "i zítra". Bylo to jen několik dní poté, co agentura Bloomberg News zveřejnila svůj senzační a naprosto falešný titulek, že "Rusko napadá Ukrajinu".

Vidíte zde vzor? Vidíte, jak byla všechna tato nepodložená tvrzení použita k vyvinutí tlaku na nic netušícího německého kancléře, který se zdál být nevšímavý ke kampani, která byla namířena proti němu?

Jak by se dalo očekávat, poslední ránu zasadil sám americký prezident. Během tiskové konference Biden důrazně prohlásil, že:

"Pokud Rusko napadne ... Nord Stream 2 již nebude. Ukončíme to."

Takže nyní Washington stanovuje politiku pro Německo??? Jaká nesnesitelná arogance!

Německý kancléř byl zjevně zaskočen Bidenovými komentáři, které zcela určitě nebyly součástí původního scénáře. **Scholz nikdy nesouhlasil se zrušením plynovodu a odmítl plynovod dokonce zmínit jménem. Pokud si Biden myslel, že by mohl vůdce třetí největší ekonomiky světa zahnat do kouta tím, že to provede na veřejném fóru, hádal špatně.** Německo je i nadále odhodláno spustit Nord Stream bez ohledu na potenciální vzplanutí na vzdálené Ukrajině. To se ale může kdykoli změnit. Koneckonců, kdo ví, jaké podněcování by Washington mohl v blízké budoucnosti plánovat? Kdo ví, kolik životů jsou připraveni obětovat, aby vrazili klín mezi Německo a Rusko? Kdo ví, jaká rizika je Biden ochoten podstoupit, aby zpomalil úpadek Ameriky a zabránil vzniku nového "polycentrického" světového řádu? V nadcházejících týdnech se může stát cokoliv. Cokoliv.

Prozatím je Německo v horkém křesle. Je na Scholzovi, aby rozhodl, jak bude záležitost vyřešena. **Zavede politiku, která nejlépe slouží zájmům německého lidu, nebo podlehne Bidenovu neúnavnému kroucení rukou?** Načrtne nový kurz, který posílí nové aliance v rušném euroasijském koridoru, nebo podpoří šílené geopolitické ambice Washingtonu? **Přijme klíčovou roli Německa v novém světovém řádu** – v němž se mnoho vznikajících center moci rovným dílem podílí na globálním vládnutí a kde vedení zůstává neochvějně oddané multilateralismu, mírovému rozvoji a bezpečnosti pro všechny – **nebo se pokusí podpořit potrháný poválečný systém, který jasně přežil svou trvanlivost?**

Jedna věc je jistá; Cokoliv se Německo rozhodne, se zákonitě dotkne nás všech.

Zdroj:

<https://www.unz.com/mwhitney/the-crisis-in-ukraine-is-not-about-ukraine-its-about-germany/>